

ske vist i en anden Forbindelse — at spørge, om vi ikke maaske ret snart blev nødte til at træffe visse Forholdsregler for at undgaa Indførelsen af fremmed Arbejds-kraft her i Landet. Det bekræfter den Beskyttelsesteori, det ærede Medlem i Virkeligheden var inde paa ved Forhandlingen i Fjor, han førte den blot videre nu. Ganske vist var der dér Tale om Beskyttelse paa et andet Omraade, med et andet Formaal og under andre Former, men det var saa god en Beskyttelse, som i det hele taget kan tænkes. Der var et Medlem, der under Omtalen af Bygningen af disse Lokomotiver sagde til mig her i Salen: Ja, men hvordan var det? Var det ikke saadan, at da Bladet „Social-Demokraten“ skulde have en ny Sættemaskine, skulde den nok ogsaa købes fra Udlandet ligesom Lokomotiverne? Nu kunde jo det ærede Medlem, naar han næste Gang faar Ordet, give Oplysning om, hvorvidt det er rigtigt; jeg giver det ikke ud for mere, end jeg har faaet det for.

I øvrigt er det jo en Selvfølge, at de Smaaahib og den Kritik, der under Oppositionspartiernes Ordføreres Tale falder af til de enkelte Medlemmer af Regeringen, tilkommer det ikke mig at imødegaa, det ville de paagældende Medlemmer af Regeringen selvfølgelig selv gøre.

Naar jeg da vender mig til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der var meget langt inde paa de finansielle Betragtninger, kan jeg ikke andet end sige, at der i hans meget vidtløftige finansielle Betragtninger var en Del virkelig ny Synspunkter, som jeg synes, man skylder at fremhæve, selv om jeg ikke just finder, at det ny i dem er rigtigt. Det ærede Medlem for Ringsted opererede med en hel Mængde Tal fra de foregaaende Aars Regnskaber og Budgetter — han holdt sig for Resten væsentligt til det sidste og foregaaende Aars — og efter at have foretaget disse Taloperationer, som jeg ikke skal følge det ærede Medlem ind paa, paa den for hans Formaal mest passende Maade kom han til det Resultat, at paa det foreliggende Finanslovsforslag vare Indtægterne budgetterede til *allermindst* 10 Mill. Kr. for lidt. Der var ingen, der ret længe fik Lov til at være i Tvivl om, hvorfor det ærede Medlem havde Brug for disse 10 Mill. Kr. Det var for at bevise Unødvendigheden af, som han sagde, at gaa til Udskrivning af ny indirekte Skatter. Her er der det, efter min Mening, ny i det ærede Medlems finansielle Betragtninger, at der i de af Ministeriet forelagte

Forslag findes en Udskrivning af ny indirekte Skatter, hvormed det ærede Medlem sigtede til Statsbanetaksternes og Portotaksternes Forhøjelse. Det vilde være at gøre det ærede Medlem Uret; om man ikke erkendte, at der her kom en helt ny Betragtning frem, nemlig, at naar man kører paa Jernbane eller sender Brev, betaler man en Skat til Staten. Hvilken vid Mark og hvilket stort Felt er der ikke her aabnet for det ærede Medlem og hans Partifæller til Reformen i Fremtiden, naar de en Gang blive Regeringsparti og overtage Regeringen! At tænke sig, hvilken Uret der kan raades Bod paa, naar de faa reformeret hele den store Statsskat paa over 40 Mill. Kr., som alene Jernbaneindtægterne ere, i Overensstemmelse med virkelig demokratiske Skatteprincipper! At tænke sig, at det nu er saadan, at enten det er en Husmand eller Godsejer, der foretager en Rejse, betale de akkurat lige meget i Skat, forudsat at de køre paa samme Klasse! At tænke sig, at naar Husmanden faar sin Voksdugskuffert indskreven som Rejsegods, saa skal han betale lige saa meget i Indskrivningsgebyr som den fine rejsende, der møder med sin Læderkuffert med Sølvbeslag! Det er selvfølgelig uretfærdigt, enten man nu holder sig til de 10 eller de 25 Øre, at de skulle betale akkurat lige meget i Skat — det svarer jo slet ikke til Skatteevnen!

Der er her, siger jeg, en vid Mark og et stort Felt for Reformen for det radikale Ministerium, som jo maa komme — jeg ved ikke, hvornaar det ærede Medlem mener, det vil ske, han har jo tidligere spaaet om; hvornaar det nuværende Regeringsparti bliver i Mindretal; de Spaadomme sloge ikke til, og det var antagelig belært af Erfaringen, at han ikke nu har spaaet noget derom; men det kommer vel en Gang. Her vil det radikale Ministerium kunne reformere paa et Omraade af vort Beskatningsvæsen, som jeg indrømmer, at Venstrereformpartiet ikke just har haft Øje for, og som jeg heller ikke tror, Venstrereformpartiet vil tage op. Som for Resten det ærede Medlem for Ælbeltøft (N. Neergaard) gjorde opmærksom paa, vilde det da ogsaa være i Strid med Venstres Opfattelse, at det, at vi maa betale for at beforders med Jernbanen og faa vort Rejsegods indskrevet eller vore Varer forsendte, skulde være det samme som at betale Skat. Vi have altid holdt paa, at Statsbanerne skulde give en passende Rente af den Kapital, der er anbragt i dem. Selvfølgelig kan man diskutere med det ærede